

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Biogradu na Moru
Kralja Tomislava 2 A, Biograd na Moru

Poslovni broj: P-525/2026-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru, po sucu Ivici Marinoviću, u pravnoj stvari tužiteljice Blaženke Galešić iz Biograda na Moru, Knezova Bribirskih 7, OIB: 84103891093, zastupane po punomoćniku Budimiru Galiću, odvjetniku u Biogradu na Moru, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru, Građansko-upravnom odjelu, Zadar, Braće Vranjanin 8, radi ispravka zemljišnoknjižnog upisa, nakon usmene, glavne i javne rasprave zaključene dana 13. travnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice Budimira Galića, odvjetnika u Biogradu na Moru i zakonske zastupnice tužene Marte Mikolčević, zamjenice u Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru, Građansko-upravnom odjelu, Zadar, te nakon objave presude, dana 26. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"Ispravlja se pogrešan upis određen Rješenjem Općinskog suda u Zadru sadržanim u Zapisniku posl.br. Z-24807/2019 od 15. studenoga 2023. godine, na način da se vlasnicom za cijelo nekretnina oznake kat. čest. 485 Donje Raštane, pašnjak površine 7759 m² upisana u zk. ul. 985 k.o. Raštane upiše tužiteljica Blaženka Galešić, OIB: 84103891093, Biograd na Moru, Knezova Bribirskih 7, uz istovremeno brisanje ranijeg upisa s imena tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587."

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženoj parnični trošak od 400,00 EUR u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje

1. U ovoj pravnoj stvari je dana 11. prosinca 2023. pod poslovnim brojem P-2836/2023 zaprimljena tužba tužiteljice Blaženke Galešić u kojoj se navodi da je u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane, Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru, Zemljišno-knjižni odjel, sastavio zapisnik i donio rješenje poslovni broj Z-10211/2015/985 od 17. ožujka 2017., kojim je na nekretnini

kat. čest. 485 površine 7759 m² upisana u zk. ul. 985 k.o. Raštane pravo vlasništva upisano u korist tužene Republike Hrvatske za cijelo. U zakonskom roku tužiteljica je uložila prigovor na upis vlasništva kojeg je Općinski sud u Zadru, nakon održane rasprave, odbio rješenjem poslovni broj Z-24807/2019 od 15. studenoga 2023. Tužiteljica navodi da je tijekom dosadašnjeg postupka isticala da je stekla pravni osnov za stjecanje vlasništva na opisanoj nekretnini i to kupoprodajom od Ike Galešić i njezinih sinova Slobodana i Davora Galešića, o čemu su potpisali Ugovor o kupoprodaji nekretnina ovjeren kod javnog bilježnika Vere Marčina iz Zadra, broj Ov-8662/2019 od 07. kolovoza 2019., a obzirom da sud nije prihvatio navod tužiteljice da je stekla pravnu osnovu kupoprodajom, tužiteljica sada u ovoj tužbi ističe da je vlasništvo navedene nekretnine stekla dosjelošću, s tim da u vrijeme dosijedanja treba uračunati mirni posjed prodavateljice Ike Galešić i njezinih sinova te njihovih prednika, što bi u konkretnom slučaju iznosilo preko sto godina. Tužiteljica navodi da su Ika Galešić i njezini sinovi, označenu nekretninu naslijedili iza smrti supruga odnosno oca Petra Galešića, iako formalno nije sačinjavala njegovu ostavinu, ali je bila njegova imovina. Po tužiteljici, prije postupka preoblikovanja zemljišne knjige, jedan veći kompleks zemljišta pripadao je Joli Galešiću, koji je bio otac rečenog Petra Galešića, dok na označenoj kat. čest. 485 k.o. Raštane postoji 30-ak komada maslina starosti od 50 do 70 godina, a sadio ih je Jole Galešić i njegov sin Petar Galešić, s tim da je nekretnina ograđena jednim dijelom žičanom ogradom, jednim dijelom kamenom ogradom te jednim dijelom tzv. „plotom“. Tužiteljica tvrdi da je diobom sinova Jole Galešića, opisana nekretnina pripala njegovom sinu Petru i što nitko ne osporava.

2. U odgovoru na tužbu tužene koji je zaprimljen u spis 9. siječnja 2024. zakonski zastupnik tuženice navodi da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, te isti predlaže u cijelosti odbiti kao neosnovan, prvenstveno ističući da uz tužbu nisu dostavljeni nikakvi dokaz koji bi potvrdili dugotrajni posjed tužiteljice i njenih prednika na predmetnoj nekretnini, te u tom smislu navodi kako iz zapisnika sastavljenog povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane pod poslovni broj Z-10211/2015/985 od 17. ožujka 2017. proizlazi kako predmetna nekretnina nije obuhvaćena rješenjem o nasljeđivanju iza pok. Petra Galešića, kao i da Ika Galešić nije upisana kao posjednica predmetne nekretnine. Nadalje tužena ukazuje da je priloženi Ugovor o kupoprodaji nekretnina sklopljen 6. kolovoza 2019., odnosno nakon upisa Republike Hrvatske kao vlasnice predmetne nekretnine u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane, pa je očito da stranke kupoprodajnog ugovora nisu bile ovlaštene raspolagati predmetnom nekretninom. Također se u odgovoru na tužbu ističe da je tuženica Republika Hrvatska sudjelovala u postupku obnove zemljišne knjige, usprotivila se prigovoru tužitelja u ispravnom postupku, te uknjižila svoje pravo vlasništva, što znači da je prestalo poštenje posjeda tužiteljice (ako ga je ikad i bilo), budući da je saznala da joj ne pripada pravo na posjed u dovršenom postupku obnove zemljišne knjige. Prema tome, po tuženoj, iz dokumentacije koju je tužiteljica dostavila u ovom postupku ne proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva, pa slijedom svega naprijed navedenog zakonski zastupnik tuženice predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti kao neosnovan.

3. U ovoj pravnoj stvari je pod poslovnim brojem P-2896/2023 dana 5. studenog 2024. donesena presuda kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice te je naloženo tužiteljici naknaditi tuženoj parnični trošak od 200,00 EUR, a na koju presudu je tužiteljica pravovremeno izjavila žalbu i temeljem koje je Županijski sud u Zagrebu dana 3. ožujka 2026. donio rješenje poslovni broj GŽ Zk-27/2025 kojim je ukinuta prvostupanjska presuda od 5. studenog 2024. i predmet je

vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, gdje sada zaveden pod novim poslovnim brojem P-525/2026. U obrazloženju svoje ukidne odluke viši sud u bitnome ističe da je glede sporne nekretnine vođen postupak obnove i preoblikovanja zemljišnih knjiga u kojem je sudjelovala prednica tužiteljice Ika Galešić, a koji postupak da utječe na postupak radi utvrđenja prava vlasništva dosjelošću samo u pogledu činjenice da stranke postupka sudjelovanjem u tom postupku su stekle saznanja da nekretnine nisu upisane u zemljišnim knjigama na njihovo ime, pa time postaju nepošteni posjednici, odnosno time je njihov posjed prekinut jer se ne može smatrati da od tog trenutka i dalje ne znaju ili nisu mogli znati da im ne pripada pravo na posjed. Viši sud nadalje ukazuje da pri tome činjenica da je prednica tužiteljice u postupku obnove zemljišne knjige saznala da Republika Hrvatska polaže pravo na predmetnu nekretninu, i da je zbog toga postala nepoštena posjednica, nije od značaja ako bi se utvrdilo da se to desilo nakon što je dosjelošću (ili na temelju drugog pravnog osnova – nasljeđivanjem) već stekla pravo vlasništva te se nakon toga više ne može raspravljati o poštenju njezinog posjeda u smislu čl. 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Osim toga, a kako to ukazuje viši sud, ako su prodavatelji vlasništvo predmetne nekretnine stekli dosjelošću (ili nasljeđivanjem) prije nego je započet postupak obnove zemljišne knjige, tada su tako stečeno pravo vlasništva (ex lege) pravnim poslom mogli prenijeti na tužiteljicu, dakle, trebalo je dokazati da su prednici tužitelja bili izvanknjižni vlasnici prijepora (tako i odluke Vrhovnog suda broj Rev 1031/1981, Rev 720/2005 i Rev 2064/2013). Zaključno viši sud upućuje sud prvog stupnja u smislu da će u ponovljenom postupku dati jasne i prihvatljive razloge u pogledu (ne)poštenja posjeda pravnih prednika tužiteljice (i nje same), nakon što na adekvatan način raspravi je li se, i od kada prednici tužiteljice (a i tužiteljica) samostalno nalaze u posjedu predmetne nekretnine, kao i jesu li i kada ispunjene pretpostavke sukladno odredbama za stjecanje prava vlasništva dosjelošću i jesu li uopće nastupili pravni učinci dosjelosti (vodeći računa o činjenici da je teret dokaza o početku i trajanju posjeda na tužiteljici, a o nepoštenju posjeda na tuženiku).

4. Tužiteljica je u ponovljenom postupku na ročištu održanom 13. travnja 2026. isticala kako ostaje kod tužbe, postavljenog tužbenog zahtjeva i predloženih dokaza.

5. Tužena je u ponovljenom postupku na ročištu održanom 13. travnja 2026. isticala kako ostaje kod odgovora na tužbe i svih navoda iznesenih tijekom postupka.

6. U dokaznom postupku sud je izvršio Zapisnik Općinskog suda u Zadru, Zemljišno-knjižni odjel Biograd na Moru poslovni broj Z-10211/2015/985 od 17. ožujka 2017. (ls 4-6), zapisnik Općinskog suda u Zadru poslovni broj Z-24807/2019 od 15. studenog 2023. (ls 7-8), Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 6. kolovoza 2019. ovjeren kod Javnog bilježnika Vere Marčina u Zadru pod poslovnim brojem OV-8663/2019 dana 7. kolovoza 2019. (ls 9-11), izvršen je uvid u skicu sudskog očevida izrađenu od stalnog sudskog vještaka za geodeziju Vicka Burčula od 10. svibnja 2024. s prilogom u vidu fotodokumentacije (ls 39-44), proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Jere Galešića (ls 33), Ivana Buovca (ls 34) i Slobodana Galešića (ls 34-35), te je proveden dokaz stranačkim saslušanjem tužiteljice Blaženke Galešić (ls 52).

7. Sukladno odredbi čl. 219 st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje ZPP) svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, dok iz čl. 221. a ZPP-a proizlazi da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može utvrditi neku činjenicu da će o postojanju te činjenice zaključiti primjenom

pravila o teretu dokazivanja. Prethodno citirane zakonske odredbe ukazuju da je upravo tužiteljica ona koja je ovome sudu na nedvojben način morala dokazati osnovanost njenih navoda glede toga da je temeljem dosjelosti stekla vlasništvo utužene čest. zem. 485, pašnjak površine 7759 m², upisane u zk. ul. 985 k.o. Raštane te da slijedom toga treba ispraviti pogrešan upis Republike Hrvatske u zemljišnoj knjizi kao vlasnice te čestice.

8. Prema odredbi čl. 114. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08 i 38/09, dalje: ZV), a koja odredba određuje što predstavlja pravni temelj stjecanja vlasništva, proizlazi da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

9. Prema odredbi čl. 120. st. 1. ZV proizlazi da se vlasništvo na nekretninama stječe uknjižbom u zemljišnu knjigu, ako zakon ne omogućuje da se vlasništvo nekretnine stekne nekim drugim upisom u zemljišnu knjigu.

10. Prema odredbi čl. 128. st. 1. ZV nasljednik stječe vlasništvo naslijeđenih stvari u času otvaranja nasljedstva, ako zakonom nije drukčije određeno.

11. Prema odredbi čl. 159. st. 1. ZV proizlazi da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari, iz st. 2. te odredbe proizlazi da samostalni posjednik čiji je posjed nekretnine zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, iz st. 3. te odredbe proizlazi da samostalni posjednik nekretnine kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja, dok iz st. 4. te odredbe proizlazi da samostalni posjednik stvari u vlasništvu Republike Hrvatske steći će dosjelošću vlasništvo te stvari tek pošto je njegov zakonit, istinit i pošten, ili barem pošten, samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme od onoga i stavaka 2. i 3. ovoga članka.

12. Prema odredbi čl. 18. st. 1. ZV proizlazi da je posjed zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja (pravo na posjed), iz st. 2. te odredbe proizlazi da je posjed istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zlouporabom povjerenja, iz st. 3. te odredbe proizlazi da je posjed pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada, dok iz st. 5 te odredbe proizlazi da se posjed smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno.

13. Obzirom se u predmetnoj pravnoj stvari radi o postupku pokrenutom tužbom za ispravak i koji postupak je proizašao iz postupka preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane sud će također ukazati i na odgovarajuće odredbe zemljišnoknjižnog prava primjenjive na konkretni slučaj, s tim da sud obzirom na čl. 241. st. 1. Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine broj 63/19 i dr., koji je stupio na snagu 28. lipnja 2019., dalje ZZK/19) smatra da na konkretnu situaciju treba primijeniti odredbe "starog" Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine broj 91/96 i dr., dalje ZZK/96) i to iz razloga jer je predmetni postupak obnove zemljišne knjige za k.o. Raštane započeo prije stupanja na snagu ZZK/19.

14. Prema odredbi čl. 8. st. 1. ZZK/96 proizlazi da zemljišne knjige i izvadci uživaju javnu vjeru i imaju dokaznu snagu javnih isprava, dok iz stavka 2. te odredbe proizlazi da se smatra da zemljišna knjiga istinito i potpuno odražava činjenično i pravno stanje zemljišta.

15. Prema odredbi čl. 195. st. 5. ZZK/96 proizlazi da će zemljišnoknjižni sud uputiti osobe čije prijave ili prigovore (misli se u postupku preoblikovanja zemljišne knjige) nije usvojio u cijelosti ili djelomično, da svoje navodno pravo ostvaruju u parnici tužbom za ispravak.

16. Prema odredbi čl. 197. st. 1. ZZK/96 proizlazi da zahtijevati ispravak upisa u zemljišnu knjigu pokretanjem parnice ili drugoga postupka pred nadležnim tijelom (tužba za ispravak) imaju pravo, između ostalih, osobe čijim prijavama ili prigovorima zemljišnoknjižni sud nije u cijelosti ili djelomično udovoljio u ispravnom postupku, dok iz stavka 3. te odredbe proizlazi da se na tužbu za ispravak na odgovarajući način primjenjuju pravila po kojima se u slučaju brisovne tužbe štite osobe koje su postupale s povjerenjem u potpunost i istinitost zemljišnih knjiga.

17. Ne bi se trebale ukazivati spornim među strankama slijedeće činjenice i to:

17.1. Da je od strane Općinskog suda u Zadru proveden postupak preoblikovanja zemljišne knjige za katastarsku općinu Raštane i koji postupak je u smislu izlaganja pred sudskim povjerenstvom započeo 2015. pod skupnim poslovnim brojem Z-10211/2015/,

17.2. Da se u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane kao posjednica na novonastaloj čest. zem. 485, Donje Raštane, pašnjak površine 7759 m², prijavila Ika Galešić i povodom čije prijave je kod ovog suda održano ročište 17. ožujka 2017. povodom kojeg je sastavljen zapisnik poslovni broj Z-10211/2015/985 u kojem je najprije konstatirano da novonastala čest. zem. 485 odgovara dijelu čest. zem. 455/2, površine 383817 m², upisane u zk. ul. 326 u kojem je uknjiženo pravo vlasništva u korist Republike Hrvatske za cijelo, a na koji zapisnik je doneseno rješenje temeljem kojeg je određeno da će se čestica nove oznake 485 upisati u novi zk. ul. 985 preoblikovane zemljišne knjige u kojem se u B vlasničkom listu kao nositelj prava vlasništva uknjižuje Republika Hrvatska za cijelo,

17.3. Da je 6. kolovoza 2019. između Davora Galešića, Slobodana Galešića i Ike Galešić kao prodavatelja te Blaženke Galešić kao kupca zaključen Ugovor o kupoprodaji nekretnina predmet kojeg je u točki I. između ostalog navedena i kat. čest. 485 Donje Raštane, pašnjak površine 7759 m², upisane u zk. ul. 985 k.o. Raštane, da je u točki IV. toga Ugovora navedeno da kupac u posjed kupljenih nekretnina stupa na dan zaključenja Ugovora te da je potom u točki V. toga Ugovora između ostalog navedeno da prodavatelji ovlašćuju kupca da može bez ikakvog njihovog pitanja ili ovlaštenja uložiti prigovor za upis suvlasničkog dijela u korist Republike Hrvatske izvršenog u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane ili podnijeti tužbu radi ispravka pogrešnog upisa vlasništva, odnosno tužbu radi utvrđenja i upisa prava vlasništva kupljenih nekretnina na svoje ime, s tim da su potpisi prodavatelja na tome Ugovoru potvrđeni od javnog bilježnika Vere Marčina iz Zadra pod brojem OV-8662/2019 dana 7. kolovoza 2019.,

17.4. Da je pod poslovnim brojem Z-24807/2019 dana 15. studenog 2023. sastavljen zapisnik u ispravnom postupku za k.o. Raštane na kojem je kao predlagatelj navedena Blaženka Galešić, a kao predložnik Republika Hrvatska, na kojem zapisniku se potom navodi da je pročitao prigovor predlagateljice Blaženke Galešić koji je kod suda zaprimljen dana 22. listopada 2019., nakon čega se od strane suda donosi rješenje kojim se odbija kao neosnovan prigovor predlagateljice te se određuje da uknjižba prava vlasništva u odnosu čest. zem. 485, površine 7759 m², upisana u zk. ul. 985 k.o. Raštane ostaje neizmijenjena.

18. Obzirom na pozivanje tužiteljice u povjesnici njene tužbe u dijelu gdje ista navodi da bi vlasništvo predmetne nekretnine stekla dosjelošću, unatoč tome što predmetni tužbeni zahtjev po svojoj formi predstavlja tužbu za ispravak, a ne klasičnu

tužbu za utvrđenje prava vlasništva, ovaj sud također želi ukazati i na shvaćanje koje je Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo u predmetu broj Rev-291/14-2 od 17. travnja 2018. koje glasi:

„Kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba u vrijeme dosjelosti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991., ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. ZV, nego na temelju drugih odredaba toga Zakona.

Rizik bilo kakve greške koja su počinila državna tijela, mora snositi država i ne smiju se ispravljati na teret pojedinca koji je stekao pravo vlasništva dosjelošću na temelju zakonske odredbe koju je Ustavni sud RH naknadno ukinuo, posebice u onom slučaju kada ne postoji drugi suprotstavljeni privatni interes trećih osoba.“

19. Nastavno na prethodni odlomak obrazloženja ove presude, a vezano za dio gdje se spominje "zakonska odredba koju je Ustavni sud RH naknadno ukinuo", ovdje se želi pojasniti da kada je 1. siječnja 1997. stupio na snagu ZV, da je isti u svojoj odredbi čl. 388. st. 4. propisivao da se u računanje dosjelosti na nekretninama koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu računa i vrijeme posjedovanja prije toga datuma. Međutim, kako je Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci donesenoj 17. studenog 1999. ukinuo prije navedenu odredbu čl. 388. st. 4. ZV te kako su naknadno pred Europskim sudom za ljudska prava vođeni postupci u predmetima Trgo protiv Republike Hrvatske i dr. i u kojim predmetima su donesene odluke Europskog suda sukus kojih je taj da ukoliko tužitelj uspije dokazati kontinuirani i samostalni posjed na nekoj konkretnoj nekretnini koja je na dan 8. listopada 1991. bila u režimu društvenog vlasništva, a da pritom tužitelj dokaže da je taj posjed po svojoj kvaliteti u najmanju ruku bio pošten (misli se na poštenje kako ga definira ranije citirana odredba iz čl. 18. st. 3. ZV), da se tužitelj može pozivati na institut dosjelosti kao način stjecanja vlasništva na konkretnoj nekretnini, ali isti pritom mora dokazati da je to posjedovanje u svom kontinuitetu trajalo barem četrdeset godina prije onog prethodno spomenutog datuma 17. studenog 1999., kao što tužitelj, obzirom na ranije ukazano pravno shvaćanje iz revizijske odluke broj Rev-291/14-2 od 17. travnja 2018., ujedno mora dokazati da na predmetu spora "ne postoji drugi suprotstavljeni privatni interes trećih osoba".

20.1. Imajući u vidu rezultate provedenog dokaznog postupka, posebice činjenice na koje je ukazano ranije u obrazloženju ove presude, ovaj sud zaključuje da tužiteljica nije uspjela dokazati svoju temeljnu tvrdnju po kojoj je pravo vlasništva na nekretnini koja je predmet ovog postupka stečeno, i to još od strane njenih pravnih prednika (misli se na prodavatelje iz pravnog posla na koji se sud osvrnuo pod točkom 17.3. obrazloženja) temeljem instituta dosjelosti glede kojeg su se uvjeti trebali ostvariti do onog spomenutog datuma 17. studenog 1999., a sud tako smatra iz razloga na koje će se ukazati u daljnjem tijeku obrazloženja ove presude. Naime, prvi od tih razloga se svodi na to da tužiteljica u potkrjepu osnovanosti njene tužbe i tužbenog zahtjeva glede instituta dosjelosti kao osnove stjecanje vlasništva nije priložila nikakvu ispravu javnopravnog karaktera (npr. posjedovni list, rješenje o nasljeđivanju, povijest posjeda i sl.) koja bi tužiteljicu ili njene pravne prednike na neki način, makar i izvanknjižno, povezala sa nekretninom utuženom u ovoj pravnoj stvari.

20.2. Kraj stanja stvari ukazanih u prethodnom odlomku obrazloženja ove presude razvidno je da tužiteljica navode glede načina stjecanja vlasništva nje, odnosno njenih pravnih prednika, na čest. zem. 485 k.o. Raštane potkrjepljuje isključivo tzv. personalnim dokazima i to iskazima saslušanih svjedoka Jere Galešića, Ivana Buovca i Slobodana Galešića. Međutim, što se tiče dokazne vrijednosti iskaza

svjedoka Ivana Buovca (rođenog 1981.) i Slobodana Galešića (rođenog 1965.) za ukazati je od strane ovog suda da zbog činjenice proizašle iz godine rođenja tih svjedoka, da nije životno niti logično da isti imaju neposredna saznanja o nekretnini koja je predmet spora, a koja saznanja bi minimalno trebala vremenski sezati do onih prethodno spomenutih četrdeset godina prije datuma 17. studenog 1999. (vidjeti točku 19. obrazloženja), odnosno od mjeseca studenog 1959. pa na dalje, slijedom čega je ovaj sud smatrao da se na iskazima ove dvojice svjedoka ne može izvoditi zaključak o dokazanosti odlučnih činjenica glede toga tko bi se sve trebao smatrati samostalnim posjednikom predmetne nekretnine kroz prije navedeni vremenski period, odnosno da su to bili baš oni prodavatelji iz pravnog posla iz točke 17.3. obrazloženja.

20.3. Što se tiče iskazivanja svjedoka Jere Galešića, inače rođenog 1949., isti je u odnosu na nekretninu koja je predmet ovog sudskog spora u bitnome iskazivao da je ista nekada bila od Jole Galešića koji da je rođen 1902., a umro je oko 80-ih godina, i koji da je imao četiri sina (Stevu, Matu, Petra i Tomu) dvije kćeri (pok. Jurku i Seku), no kako su se oni među sobom dijelili, to ovaj svjedok ne zna, a svjedoku da je prije navedeno poznato jer da je još kao dječak (napomena suda: što bi značilo negdje 50-ih godina prošlog stoljeća) na predmetnu lokaciju gonio ovce, s tim da preko predmetnog zemljišta tada nije smio goniti novce, jer bi to Jole branio. Međutim, glede dokazne vrijednosti svjedočkog iskaza Jere Galešića u ovome parničnom postupku, a prvenstveno se misli u odnosu na odlučnu činjenicu tko se sve i u kojem vremenskom periodu nalazio u posjedu predmetne nekretnine, sve kraj činjenice da ovaj sud drži da se na iskazima svjedoka Ivana Buovca i Slobodana Galešića zbog razloga ukazanih u prethodnom odlomku obrazloženja ove presude ne mogu na nedvojben način izvoditi zaključci u odnosu na dokazanost instituta dosjelosti po pravnim prednicima tužiteljice kroz cijeli period od minimalno 1959. do 17. studenog 1999., stajalište je ovog suda da bi se ovdje radilo o situaciji na koju je primjenjiva latinska pravna izreka „testis unus, testis nullus“ koja bi u svom hrvatskom prijevodu značila „jedan svjedok – nijedan svjedok“, a u procesnopravnom kontekstu bi se radilo o situaciji po kojoj iskaz samo jedne osobe ne može potkrijepiti tvrdnju ili odlučnu činjenicu bez drugih dokaza. Pojednostavljeno rečeno, ovaj sud smatra da ukoliko bi se u situacijama kao što je ovdje predmetna u smislu da bi se zaključak o postojanju ili nepostojanju neke odlučne činjenice temeljio isključivo na jednom jedinom dokazu u vidu iskaza samo jednog svjedoka, i to svjedoka Jere Galešića, da bi tako nešto zasigurno dovelo do snižavanja razine već dostignutih standarda dokazivanja postojanja činjenica bitnih za pravilno presuđenje.

20.4. Dakle, zaključujući da tužiteljica u odnosu na predmet postupka odnosno čest. zem. 485 k.o. Raštane, nije dokazala da su ispunjeni svi zakonski uvjeti nužni za stjecanje prava vlasništva na nekretnini temeljem instituta dosjelosti, odnosno da su ti uvjeti glede prednika tužiteljice bili ostvareni do 17. studenog 1999., pa da samim time nije dokazala niti da bi bio pogrešan upis na predmetu spora Republike Hrvatske još u „staroj“ zemljišnoj knjizi za k.o. Raštane i koji upis je u postupku preoblikovanja te zemljišne knjige očito prenesen i u novoformirani zk. ul. 985 k.o. Raštane u kojem je upisana ovdje predmetna čestica, što je sve doprinijelo tome da ovaj sud, neovisno o provedenim personalnim dokazima temeljem kojih tužiteljica jedino i dokazuje osnovanost njenih navoda iz tužbe vezano za postojanje dosjelosti, izvede zaključak da se kraj takvog stanja stvari ne može ocijeniti osnovanim predmetni tužbeni zahtjev tužiteljice, radi čega je u ovome dijelu odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

21. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP po kojoj je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka te se temelji i na odredbi čl. 163. ZPP koja propisuje da se odredbe o troškovima primjenjuju i na stranke što ih zastupa državno odvjetništvo i u tom slučaju troškovi postupka obuhvaćaju i iznos koji bi se stranci priznao na ime nagrade odvjetniku. Stoga je sud tuženoj prema njenom popisu troška iz podneska zaprimljenog 23. rujna 2024. (Is 50) i sa ročišta od 13. travnja 2026., pri tome imajući u vidu da je vrijednost predmeta spora u tužbi označena u iznosu od 1.327,23 EUR, priznao 100 bodova za sastav odgovora na tužbu i to sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/2023, dalje Tarifa), dok joj je sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife priznato daljnjih 100 bodova za zastupanje na ročištu održanom 13. travnja 2026. Zbrajajući sve stavke priznate tuženoj dođe se do 200 bodova, a obzirom vrijednost jednog boda skladno Tbr. 54. Tarife iznosi 2,00 EUR dođe se do iznosa od 400,00 EUR koji sud priznaje tuženoj kao parnični trošak koji će joj morati podmiriti tužiteljica, radi čega je u ovom dijelu odlučeno kao pod točkom II. izreke ove odluke.

Biograd na Moru, 26. svibnja 2026.

S U D A C
Ivica Marinović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka otpravka iste, putem ovog suda na Županijski sud kojemu će se dodijeliti u rad elektroničkom nasumičnom dodjelom s primjenom odgovarajućeg algoritma, sukladno odredbama Sudskog poslovnika, pisano u tri primjerka za sud i protivnu stranku.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku Budimiru Galiću, odvjetniku u Biogradu na Moru,
2. Tuženoj po zakonskom zastupniku iz Općinskog državnog odvjetništva u Zadru, Građansko-upravni odjel (na broj P-DO-225/2023).

Broj zapisa: **9-30888-965f9**

Kontrolni broj: **039a9-0436d-d55ae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.